

428

1774. Φιρμάνιον 7 Δεκ. σ. 'Αβδούλ Χαμήτ Α', ὑπὲρ Ρόδου, Κῶ, κλπ. ἐν 451, σ. 166-168 καὶ ἐν 370, σ. 338-340.

429

1774. Χάτι σερίφ σ. 'Αβδούλ Χαμήτ, «περὶ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ» ἐν 91, σ. 38-43. Πρβλ. ἐν 202, σ. 537.

«... οἱ... ραγιάδες ρωμαῖοι ἐπρόσφεραν... ἀναφορὰν... λέγοντες, ὅτι ἀπὸ τὰ ἄτοπα κινήματα, ὅπου ἐπεχειρίσθησαν οἱ πρόην πατριάρχαι τῶν ρωμαίων καὶ ἀπὸ τὰς ὠμὰς αὐτῶν πλεονεξίας καὶ ἐξ αἰτίας τῆς δαπάνης τῶν πολλῶν χρημάτων, ὅπου ὁ ἤδη ἐξωσθεὶς τῆς πατριαρχείας Σαμουήλ καλόγηρος... ξεχωριστὰ ὅπου τὸ χρέος τοῦ Πατριαρχείου ἔγινεν ἐπέκεινα τῶν ἑνεακοσίων πονγγίων... ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν χρέη ὅπου ὑπόκεινται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Πόλεως, μὲ τὸ νὰ ἐπερίσσευσαν πολλαπλασίως, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐρήμωσις καὶ ὁ ἀφανισμὸς τῶν ραγιάδων τοῦ ρωμαϊκοῦ γένους... ὁ... νῦν πατριάρχης τῶν ρωμαίων Σωφρόνιος καὶ ὁ σύλλογος τῶν μητροπολιτῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ Γένους καὶ οἱ ἔχοντες λόγον καὶ περιφανεῖς καὶ μαῖστροες τῶν θεοφειτῶν καὶ τῶν ραγιάδων Γέροντες, εἰς ἓν συνελθόντες, συνωμίλησαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς κυβερνήσεως τῶν πατριαρχικῶν πραγμάτων οἰκονομίας τε καὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν καὶ τόκων... Μὲ κοινὴν συμφωνίαν πάντων αὐτῶν ἀπεφασίσθη, ἵνα ἀπὸ τόσα καὶ εἰς τὰ ἑξῆς, μὲ τὸ ναζαρέτι καὶ ἐπίσκεψιν τῶν τοῦ Γένους περιφανῶν, διορισθῶσιν ἐπιτρόποι τῶν Κεσισμάνε τέσσαρες τῶν μητροπολιτῶν, εἰδήμονες τῶν πατριαρχικῶν καὶ ἐκείνων, καὶ δεξιακτῶ παρ' αὐτοῖς ἀξιόπιστοι Γέροντες καὶ ἐχλιυρίδες τῶν περιφανεστέρων καὶ ἐσχημῶν, διὰ τὰ γροικίσουν μὲ ἰστικλάλι καὶ πληρεξουσιότητα ἀπάσας τὰς πατριαρχικὰς ἀποθέσεις καὶ δοσοληψίας...».

430

1774. Ἐγγραφον ἀπὸ 17 Ὀκτ. Γαζῆ Χασάν πασᾶ, βεζύρη καὶ καπουδάν πασᾶ, πρὸς τὰς νήσους τῆς Ἀσπρης Θαλάσσης, ὅτι μετὰ τὴν γενομένην εἰρήνην μετὰ τῆς Ρωσίας, χορηγεῖται γενικὴ ἀμνηστία εἰς τοὺς ραγιάδες, ἐν 291, σ. 279.

431

1775. Φιρμάνιον ἀπὸ 29 Μαρτίου, σ. Χαμίτ Α', περὶ τρόπου καταβολῆς φόρων τῶν Νοτίων Σποράδων, ἐν 370, σ. 340-342· μνημ. ἐν 252, σ. 367.

432

1775. Πρακτικὸν 8 Ὀκτωβρίου προεστῶν καὶ ἐγκατοίκων Κάστρου τῆς Ναξίας, ἐν 193, σ. 9-10.

«... Φανερόνομεν πώς ἀπὸ παλαιότης ἕως τὴν σήμερον ἐστάθησαν νόμοι τὰ κάτωθι ἄρθρα :

Πρῶτον : "Ὅτι κάμνοντας οἱ γονεοὶ πουρκοχάριτι ἢ τεσταμέντο τῶν παιδιῶν τως, ἔχουν ὄλη τὴν ἐξουσία ὅτινος θελήσουν νὰ τάξουν πολλά, ὅτινος ὀλίγα, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν τὰ παιδιὰ εἰς κανένα τρόπο νὰ ἐνοχλήσουν τὰ ἄλλα.

Δεύτερον : Κάνοντας κανένα γράμμα κοινὸν ἢ μερικὸν καὶ μετὰ τοὺς μάρτυρας ὑπογράφη ὁ καντζιλλιέρης ὁ κοινός, ἢ ὅποιος γραφέας ὅπου νὰ γράφη τὸ γράμμα καὶ ὕστερα ἀπὸ κάτω γραφτοῦν ἄλλοι μάρτυρες, αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι ἄκυρον καὶ δὲν ἔχει κανένα τόπον οὐδὲ κυριότητα».

433

1775. Χάττι σερίφ σ. 'Αβδούλ Χαμήτ Α', διὰ τὰ προνόμια τῆς οὐ γ γ ρ ο - β λ α χ ι κ ῆ ς ἡ γ ε μ ο ν ί α ς,

δοθὲν εἰς τὸν βοεβόδαν 'Αλέξανδρον Ὑψηλάντην, ἐν 202, σ. 541-546, ἐνθα (σ. 546) προστίθεται : «ἀπὸ αὐτὰ ὅλα, μετὰ δύο χρόνους κανένα δὲν ἐφυλάχθη».

Ε'. Τὰ χρῆτὰ τὰ παλαιὰ καὶ αἰ ληφοδοσια, τὰς εἰς μετροῦτὰ ὅσον καὶ εἰς ἄλλα πράγματα, νὰ εἶναι ἄκυρα καὶ ἀκαταζήτητα.

Σ'. Οἱ μουσουλμάνοι ὅπου ἠθελαν ἔχει διαφορὰς με τοὺς ἐντοπίους καὶ οἱ ἐντόπιοι εἰς τὰς μεταξὺ διαφορὰς των, νὰ κρίνονται ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τους δικαίως καὶ νὰ ἀποδίδεται τὸ δίκαιον εἰς ἐκεῖνον ὅπου τὸ ἔχει.

Ζ'. Τοὺς μουσουλμάνους ὅπου ἠθελαν ἔχει κρισολογήματα με τινὰς τῶν ἐντοπίων, με τὸ μέσον τοῦ διβάν-ἐφένδη τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἄλλων μουσουλμάνων νὰ διορθώνωνται, καὶ ἐκεῖνη ἢ κρίσις ὅπου δὲν ἠθελε κοπεῖ με τὸ μέσον τῶν μουσουλμάνων, ἂν με σκοπὸν συκοφαντίας κινήται ὁ κρισολογούμενος μουσουλμάνος καὶ θέλη νὰ ἀδικήσῃ τὸν ἐναγόμενον χριστιανόν, τότε νὰ φέρῃ ὁ ἡγεμὼν ἀπὸ τὸ Γκιουγκιοβον τὸν καθὴν νὰ τοὺς κρίνῃ, καὶ νὰ τελειοῦται ἡ ἀγωγή κατὰ νόμους, καὶ οἱ καθῆδες τοῦ Γκιουγκιοβον νὰ κρίνουν τὴν κρίσιν με κάθε δικαιοσύνην, χωρὶς προσωποληψίαν, καὶ νὰ μὴν ἀδικοῦν τὸν πτωχὸν χριστιανόν διὰ τὸ χατίρι τοῦ μουσουλμάνου.

Η'. "Ενας κάτοικος τῆς Βλαχίας νὰ μὴν ἐνοχλῆται ἀπαγόμενος εἰς ἄλλο μέρος διὰ κρισολογήματα ὅταν εἶναι ὁμῶς ἀγωγή διὰ κληρονομίαν ἢ διὰ μετροῦτὰ, ἢ μαρτυρία τοῦ χριστιανοῦ ἐπάνω εἰς τὸν τοῦρκον ἐναγόμενον ἔχει τόπον." Ἐξω ὁμῶς ἀπὸ τὴν ἀγωγήν τὴν περὶ κληρονομίας, εἰς ἀγωγήν περὶ μετροῦτῶν ἢ μαρτυρία πολλῶν χριστιανῶν κατὰ μουσουλμάνου με τὸ νὰ ἐξεδόθη φετβᾶς ὅτι δὲν πιάνεται, κατὰ τὸν φετβᾶν θέλει γίνεται ἢ ἀπόφασις.

ΙΑ'. Τόποι καὶ ἀγροὶ ὅπου ἀνέκαθεν ἦτον μοναστηρίων ἢ ἄλλου τινὸς ὑποκειμένου καὶ ὕστερον ἀδίκως ἠρπάγησαν παρὰ τινος μουσουλμάνου, καὶ μέχρι τοῦδε ὀνομάζονται με ὄνομα χριστιανικόν, ἀφοῦ ἀποδειχθῇ καὶ μαρτυρηθῇ ὅτι ἀδίκως ἠρπάγησαν καὶ κατακρατοῦνται, νὰ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς παλαιοὺς κυριάρχους των.

ΙΗ'. 'Απὸ τοὺς Βλάχους, ἂν τινὰς ἠθελε τουρκίσει, διὰ νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ ζητῇ μερικὸν τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ κληρονομίας, εἶναι ἐκδεδομένα πολλά χάττι-σερίφια καὶ ὄρισμοί, εἶπον οἱ ἄρχοντες Βλάχοι, ὅπου ἦλθον με τὸ μαγζάρι." Ὅμως εἰς τὰ καλέμια, με τὸ νὰ μὴν εὐρέθη τὸ ἴσον κανενὸς τοιούτου χάττι-σερίφιου καὶ ὄρισμοῦ, καὶ με τὸ νὰ εἶναι αὐτὴ ἢ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

